

اثر زمان و مقدار مصرف علفکش ایمازتاپیر بر خصوصیات رویشی و عملکرد باقلاء (Vicia faba L.)

عبدالرضا احمدی^{۱*} و امیدعلی اکبرپور^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۱/۷

تاریخ بازنگری: ۱۳۹۸/۹/۱۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۷/۲۹

چکیده

با هدف بررسی تاثیر زمان کاربرد غلظت‌های مختلف علفکش ایمازتاپیر در کنترل علف‌های هرز مزرعه باقلاء آزمایشی در سال زراعی ۱۳۹۴-۹۵ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان، در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۱۵ تیمار و ۳ تکرار اجرا شد. در این آزمایش کاربردهای پیش‌کاشت، پیش‌رویشی و پس‌رویشی علفکش ایمازتاپیر در مقادیر (۰/۲۵، ۰/۰۵، ۰/۰۷۵ و ۱ لیتر در هکتار) و کاربرد پیش‌کاشت، همچنین پس‌رویشی ایمازتاپیر به مقدار ۱ لیتر در هکتار همراه با کنترل علف‌هرز در دو سطح (کنترل و عدم کنترل) مورد ارزیابی قرار گرفتند. مهم‌ترین علف‌های هرز در این آزمایش به ترتیب شامل گلنگ وحشی (*Sinapis oxyacantha*), شیرپنیر (*Carthamus tricornutus*), خردل وحشی (*Conringia orientalis*)، جفجنگ (arvensis) و گوش‌فیلی (*Vaccaria grandiflora*) بودند. میانگین تراکم علف‌های هرز برای کرت‌های شاهد بدون کنترل برابر ۱۳۳ بوته در مترمربع بود. بیشترین درصد کاهش زیست‌توده علف‌های هرز نسبت به شاهد بدون کنترل با ۸۶/۹۵ درصد به تیمار کاربرد پس‌رویشی ایمازتاپیر به میزان ۰/۷۵ و ۱ لیتر در هکتار مربوط بود. نتایج آزمایش نشان داد که بیشترین میانگین طول ریشه ۱۲/۴۶ سانتی‌متر، وزن خشک ریشه ۹۵ گرم، تعداد شاخه فرعی (۵/۳۳)، تعداد دانه در غلاف (۹/۳) و عملکرد دانه (۳۴۶/۷ کیلوگرم در هکتار) در تیمار وجین دیده شد. بیشترین ارتفاع بوته (۸۸/۳۳ سانتی‌متر) مربوط به تیمار شاهد، بیشترین شاخص سطح‌برگ (۲/۵۹) در تیمار پیش‌کاشت علفکش به میزان ۰/۲۵ لیتر در هکتار، بیشترین تعداد غلاف در بوته (۱۰ غلاف)، تعداد غلاف در مترمربع (۱۰۰ غلاف) و عملکرد بیولوژیک (۳۳۳۶۷/۱ کیلوگرم در هکتار) در کاربرد پیش‌رویشی علفکش به میزان ۰/۵ لیتر در هکتار و بیشترین وزن (۱۰۰ دانه (۱۰۹/۶ گرم) در تیمار کاربرد پیش‌کاشت همراه با پس‌رویشی ایمازتاپیر به مقدار ۱ لیتر در هکتار دیده شد. نتایج آزمایش نشان داد که پس از تیمار وجین‌دستی، مناسب‌ترین غلظت علفکش کاربرد پیش‌رویشی علفکش ایمازتاپیر به ۰/۵ لیتر در هکتار بود که با ۹۹ درصد کاهش در تراکم کل علف‌های هرز نسبت به شاهد (بدون کنترل) بهترین تیمار علفکشی بود. غلظت‌های بالاتر علفکش نیز به علت گیاه‌سوزی و کاهش سطح برگ و فتوسنتر موجب کاهش عملکرد باقلاء گردید.

واژگان کلیدی: ایمازتاپیر، باقلاء، علفکش، علف‌های هرز، عملکرد دانه.

۱- دانشیار علوم علف‌های هرز، گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

۲- استادیار گروه و زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

مقدمه

می‌تواند عملکرد باقلاء را تا ۵۰ درصد کاهش دهد (Abdel Marouf, 2004). بنابراین، با توجه به کاهش در عملکرد محصول تولید شده، کنترل علفهای هرز لازم است سازوکار کنترل علفهای هرز از وجین دستی یا کنترل بهوسیله شخم ساده به کنترل شیمیایی توسعه پیدا کرده است (Lopez-Bellido *et al.*, 2005) مشکلات زیست محیطی که برای علفکش‌ها ذکر شده است، این ترکیبات هنوز از اجزای مهم مدیریت تلفیقی علفهای هرز محسوب می‌شوند (Lopez-Bellido *et al.*, 2005). علفکش‌ها به دلیل کارآیی و صرفه اقتصادی نقش محوری در مدیریت علفهای هرز دارند و امروزه به صورت گسترده مورد استفاده قرار می‌گیرند، کاربرد بهینه علفکش‌ها در مدیریت پایدار علفهای هرز از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است (Ahmadi, 2011).

علفکش‌های خانواده ایمیدازولینون‌ها، گروهی از علفکش‌های بازدارنده سنتز استولاكتات هستند که از این خانواده، علفکش ایمازتاپیر در ایران برای کنترل علفهای هرز یونجه به ثبت رسیده است (Ahmadi *et al.*, 2016). گزارش شده است که کاربرد علفکش‌های خانواده ایمیدازولینون‌ها برای کنترل علفهای هرز پهنبرگ و باریکبرگ بسیار مؤثر است (Zeiditoolabi and Ahmadi, 2015). علفکش ایمازتاپیر از جمله علفکش‌های ثبت شده در کشور ترکیه بوده که برای کنترل علفهای هرز در مزارع حبوبات کاربرد دارد (Vencill, 2002). ایمازتاپیر علاوه بر کنترل علفهای هرز سسن، علفهای هرز یکساله را نیز به طور مؤثری کنترل می‌کند (Sprague *et al.*, 2005). در ارزیابی دو ساله‌ای مشخص شد که علفکش ایمازتاپیر به میزان ۸۴/۶ درصد گونه‌های برگ‌پهن یکساله از قبیل

باقلاء (Vicia faba L.) یکی از قدیمی‌ترین گیاهان زراعی دنیا و سومین لگوم دومنظوره دانه‌ای و علوفه‌ای بعد از سویا (*Glycine max* L.) و نخود فرنگی (*Pisum sativum* L.) است (Singh *et al.*, 2012). که در حال حاضر این گیاه در ۵۸ کشور دنیا کشت می‌شود (Anonymous, 2012). تثبیت نیتروژن توسط باقلاء موجب افزایش حاصل‌خیزی خاک برای گیاه زراعی بعدی می‌گردد. سطح زیرکشت باقلاء در ایران حدود ۳۵ هزار هکتار و عملکرد آن بهطور میانگین ۲ تا ۴ تن بذر خشک یا ۱۵-۱۸ تن غلاف سبز در هکتار است (Majnun Hussein, 2008). در مناطق خشک و نیمه‌خشک، گیاهان پاییزه غالباً در معرض تنفس سرما و یخ‌زدگی قرار می‌گیرند. عامل اصلی که منجر به خسارت زمستانه در این گیاهان می‌شود، با دمای هوا و خاک در ارتباط است (Badeck and Rizza, 2015). تقاضا برای این گیاه با توجه به افزایش جمعیت و کاهش دسترسی به سایر منابع پروتئینی رو به افزایش است (Turpin *et al.*, 2002).

یکی از دلایل عدمه کاهش محصول در گیاهان زراعی هجوم علفهای هرز است. کشاورزان، اغلب علفهای هرز را به عنوان یکی از عدمه‌ترین محدودیت‌های بیولوژیکی در رشد موفق حبوبات می‌دانند. در واقع در مقایسه با غلات، حبوبات عمدتاً یک عادت رشد نامحدود همراه با نرخ رشدی آهسته در مراحل اولیه چرخه زندگی خود را دارا هستند که این ویژگی غالباً به نفع ظهور و رشد علفهای هرز است (Smitchger *et al.*, 2012).

تداخل علفهای هرز در زراعت باقلاء ضمن تأثیر منفی بر کارآیی برداشت و کیفیت بذر،

میانگین درجه حرارت سالانه ۲۷/۷۵ درجه سلسیوس می‌باشد. بارش‌ها عمدتاً در اوایل پاییز، زمستان و اوایل بهار اتفاق می‌افتد (جدول ۱). خاک محل آزمایش دارای بافت سیلت رسی بود. آزمایش در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی بر روی گیاه باقلاء با ۱۵ تیمار و ۳ تکرار اجرا شد. تیمارها شامل ترکیب دوزهای (۰/۲۵، ۰/۰۵، ۰/۰۰۵) و ۱ لیتر در هکتار، علفکش ایمازاتاپیر تولید شرکت آریا (SL10%) در سه مرحله پیش‌کاشت، پیش‌رویشی، پس‌رویشی و تیمار کاربرد پیش‌کاشت آمیخته با خاک ایمازاتاپیر به مقدار ۱ لیتر در هکتار+کاربرد پس‌رویشی ایمازاتاپیر به مقدار ۱ لیتر در هکتار همراه فاكتور علف‌هز در دو سطح (کنترل و عدم کنترل) بود. جهت آماده‌سازی زمین، در آبان‌ماه ۱۳۹۵ دو بار شخم عمود بر هم با استفاده از گاوآهن برگردان دار و نیز کاربرد دیسک جهت خرد کردن کلوخه‌ها به منظور تسهیل در جوانه‌زنی و رشد بذور کشت شده انجام شد. عملیات آماده‌سازی زمین و مرحله اول سم‌پاشی (پیش‌کشت) در اوایل آبان ماه انجام شد. طول هر کرت آزمایشی ۴ متر و عرض هر کرت ۳ متر بود و هر کرت آزمایشی دارای ۵ خط کاشت با فاصله ۴۵ سانتی‌متری از یکدیگر و فاصله بوته روی خط کاشت ۱۰ سانتی‌متر، با تراکم ۲۲/۲۲ بوته در مترمربع کشت گردید (Majnoon Hosseini, 2008).

فاصله بین بلوك‌ها ۳ متر و بین کرت‌های آزمایشی ۱ متر بود. رقم مورد استفاده باقلاء، رقم برکت بود، میانگین ارتفاع این رقم ۸۰-۶۰ سانتی‌متر و میزان بذر کاربردی در کشت با ردیف‌کار ۸۰-۶۰ کیلوگرم (کشت دست‌پاش به ۱۲۰-۱۰۰ کیلوگرم) می‌رسد. این رقم بوته‌های قوی و پرمحصول داشته و نسبت به آب و هوای

توق، تاجخروس، سلمه‌تره، تاج‌ربیزی را کنترل نمود (Krausz *et al.*, 2001). چاتا و همکاران (Chattha *et al.*, 2009) تاثیر مؤثر علفکش ایمازاتاپیر را در مدیریت علفهای هرز در مزرعه ماش گزارش دادند. این گروه از علفکش‌ها با دُز کم (۵۰ تا ۱۰۰ گرم در هکتار)، طیف وسیع از علفهای هرز را کنترل می‌کنند. علفکش ایمازاتاپیر به صورت پیش‌کاشت آمیخته با خاک و هم‌چنین به صورت پیش‌رویشی و پس‌رویشی در Vencill (2002). محققان نشان دادند که علفکش ایمازاتاپیر در مقادیر ۱/۵، ۲ و ۲/۵ لیتر در هکتار سبب کنترل مناسب علفهای هرز یونجه شدند. به کارگیری علفکش ایمازاتاپیر به میزان ۷۵ گرم ماده‌ی مؤثره در هکتار توانایی بالایی جهت مدیریت علفهای هرز یونجه از خود نشان داد (Kayan and Adak, 2006). زراعت باقلاء در بسیاری از کشورها به دلیل ناپایداری در عملکرد آن که از فشارهای آب و هوایی و محیط خاک روی رشد و نمو این گیاه ناشی می‌گردد، رو به کاهش است (Confalon *et al.*, 2010).

بررسی کارآیی کاربرد پیش‌کاشت، پیش‌رویشی و پس‌رویشی علفکش ایمازاتاپیر با مقادیر مختلف در کنترل علفهای هرز باقلاء از جمله اهداف این پژوهش است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۹۵ در مزرعه تحقیقاتی سراب چنگایی، شهرستان خرم‌آباد (عرض ۳۳°، ۴۸°، ۲۸°، ۴۸° و طول ۲۱°، ۰°، ۴۸° جغرافیایی) با ارتفاع ۱۱۴۷ از سطح دریا اجرا شد. طبق تقسیم‌بندی اقلیمی کوپن، محل اجرای آزمایش دارای آب و هوای معتدل با تابستان گرم و خشک است. میانگین دراز مدت بارندگی میلی‌متر ۴۷۳ و

تجزیه به مؤلفه‌های اصلی نیز استفاده شد. نمودار دو وجهی مربوط به ضرایب مؤلفه اول و دوم متغیرها در یک نمودار دو وجهی Biplot ترسیم شد. تجزیه‌های آماری در نرمافزار SAS 9.2 و R انجام گرفت.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس صفات اندازه‌گیری شده نشان داد که بین تیمارهای اعمال شده در تمامی صفات (به جز شاخص برداشت و تعداد دانه در غلاف) در سطح احتمال ۰/۰۵ و ۰/۰۱ اختلاف معنی‌دار وجود دارد (جدول ۲). فاکتور زمان با استفاده از روش کنتراست به صورت شش گروه، پیش‌کاشت، پیش‌رویشی، پس‌رویشی، مخلوط پیش‌کاشت به علاوه پس‌رویشی، وجین‌دستی و شاهد تداخل در نظر گرفته شد. بین گروه‌های تیماری در تمامی صفات (به جز عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت و تعداد دانه در غلاف) اختلاف معنی‌دار آماری در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ مشاهده شد و در فاکتور دوز کاربرد که به صورت شش گروه صفر (تداخل و وجین دستی)، ۰/۰۵، ۰/۰۷۵ و ۱ لیتر در هکتار و تیمار مخلوط (یک لیتر پیش‌کاشت و یک لیتر پس‌رویشی) نیز اختلاف معنی‌دار بین گروه‌های تیماری در تمامی صفات به جز شاخص برداشت مشاهده شد (جدول ۳). در تجزیه کنتراست ساده بین مرحله پیش‌کاشت و پس‌رویشی در صفات وزن خشک ریشه باقلاء، وزن خشک علف‌هرز، شاخص سطح برگ، تعداد شاخه فرعی، تعداد غلاف در بوته و تعداد غلاف در مترمربع اختلاف معنی‌دار آماری مشاهده شد و در سایر صفات اختلاف معنی‌دار آماری بین صفات در این مقایسه مشاهده نشد (جدول ۳). در مقایسه میانگین این دو گروه به جز وزن خشک ریشه باقلاء در تیمار کاربرد پس‌رویشی

مخالف سازگاری دارد و قابلیت کشت در بهار و پاییز را دارد. ضدعفونی بذور با قارچ‌کش ویتاواکس به نسبت ۲ در هزار انجام شد. کاربرد پیش‌کاشت علفکش ایمازتاپیر یک هفته قبل از کشت و کاربرد پس‌رویشی، قبل از ظهور گیاهچه باقلاء و کاربرد پس‌رویشی بعد از رفع سرمای زمستانه معمولی و در مرحله ۴-۵ برگی باقلاء با استفاده از سمپاش پشتی مدل Matabi با فشار ۲/۵ بار و با نازل بادبزنی شرهای ۱۱۰ درجه و با قدرت پاشش ۳۰۰ لیتر آب در هکتار در ۴ لیتر آب برای ۳۶ مترمربع کالیبره گردید. در ۲ نوبت نمونه‌برداری (۲۰ روز و ۴۵ روز بعد از کاربرد علفکش پیش‌رویشی)، ارزیابی تراکم و وزن خشک علف‌های هرز با نمونه‌برداری از سطح دو کادر ۰/۲۵×۰/۵ متری در هر کرت صورت گرفت (Ahmadi et al., 2016). تعیین صفات مورفو‌لولوژیک و اجزای عملکرد نیز بر مبنای ۱۰ بوته با انتخاب تصادفی از هر کرت در مرحله برداشت نهایی صورت گرفت. صفات مورد اندازه‌گیری شامل ارتفاع بوته، شاخص سطح برگ، طول ریشه، وزن خشک ریشه، تعداد شاخه فرعی، شاخص برداشت، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، تعداد غلاف در هر بوته، تعداد دانه در هر غلاف و وزن صد دانه بود.

به دلیل اینکه تیمارها به صورت ترکیبی و داده‌ها نامتعادل بودند، آزمایش به صورت فاکتوریل تجزیه نشد، بلکه به صورت بلوک‌های کامل تصادفی تجزیه و از روش کنتراست با ضرایب متناظر برای سطوح دلخواه ساده استفاده شد و مقایسات میانگین به روش دانکن در سطح احتمال ۰/۵٪ انجام گرفت. علاوه بر این، برای کاهش ابعاد داده‌ها و درک بهتر روابط بین متغیرهای گیاه باقلاء و صفات مربوط به علف‌هرز مزرعه از روش

نسبت به میانگین تمامی تیمارها برتر بود (جدول ۳ و ۴). در تجزیه کنتراست ساده بین تیمارها و شاهد بدون کنترل علفهرز در تمامی صفات به جز وزن خشک علفهرز، وزن صد دانه و طول ریشه میانگین تیمارها نسبت به شاهد بیشتر بودند (جدول ۳ و ۴).

وزن خشک علفهرز

گلنگوحشی (*Carthamus oxyacantha*), جعجعک (*Vaccaria grandiflora*), گوشفیلی (*Sinapis orientalis*), خردلوحشی (*Conringia orientalis*)، (Galium tricornutum) (arvensis) و شیرپنیر (ارونیس) مهم‌ترین گونه‌های علفهرز شایع در سطح کرت‌های آزمایش بودند. نتایج تجزیه واریانس داده‌های تراکم و وزن خشک علف‌های هرز در جدول ۲ نشان داده شده است. بر اساس نتایج حاصل از مقایسه میانگین، کاربرد پیش‌رویشی علف‌کش ایمازتاپیر نسبت به کاربرد پیش‌کاشت علف‌کش موجب کاهش بیشتری در وزن خشک علف‌های هرز گردید (جدول ۵). بیشترین وزن خشک علف‌های هرز در تیمار تداخل بدون کنترل علفهرز با میانگین ۲۲/۶۳ گرم بود که اختلاف معنی‌داری با تیمار کاربرد پیش‌کاشت علف‌کش ایمازتاپیر به میزان ۰/۲۵ لیتر در هکتار با میانگین ۲۰/۴۳ نداشت. طبق نتایج آزمایش کمترین وزن خشک علفهرز به تیمار ترکیبی کاربرد پیش‌رویشی ایمازتاپیر به میزان ۱ لیتر در هکتار+ کاربرد پس‌رویشی به میزان ۱ لیتر در هکتار با میانگین ۳/۰۶ گرم بود و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با تیمار کاربرد پس‌رویشی به میزان ۱ لیتر در هکتار (با میانگین ۳/۲۶ گرم) و کاربرد پس‌رویشی به میزان ۰/۷۵ لیتر در هکتار علف‌کش با میانگین ۴/۲۶ گرم نداشت (جدول ۵). فرجی و امیری (Faraji and Amiri, 2010) گزارش دادند

بیشتر از کاربرد پیش‌رویشی بود. در سایر صفات دارای اختلاف معنی‌دار تیمار پیش‌رویشی بیشتر از تیمار پس‌رویشی بود (جدول ۴). در تجزیه کنتراست ساده بین مرحله پیش‌رویشی و پس‌رویشی، صفات وزن خشک علفهرز، شاخص سطح برگ، تعداد غلاف در بوته، تعداد غلاف در مترمربع، طول ریشه و عملکرد دانه اختلاف معنی‌دار آماری مشاهده شد و در سایر صفات اختلاف معنی‌دار آماری بین صفات در این مقایسه مشاهده نشد (جدول ۳). در مقایسه میانگین این دو گروه تیماری تمامی صفات معنی‌دار و در تیمار پیش‌رویشی بیشتر از تیمار پس‌رویشی بود (جدول ۴). در تجزیه کنتراست ساده بین تیمار سطوح علف‌کش با دوز ۰/۲۵ و ۰/۵ لیتر در هکتار صفات وزن خشک علفهرز و شاخص سطح برگ اختلاف معنی‌دار آماری (جدول ۳) حاکی از بیشتر بودن این صفات در دوز ۰/۲۵ لیتر در هکتار نسبت به تیمار ۰/۵ لیتر در هکتار بود (جدول ۴). در تجزیه کنتراست ساده بین تیمار سطوح علف‌کش با دوز ۰/۵ و ۰/۷۵ لیتر در هکتار، در صفت وزن خشک ریشه باقلا فقط تیمار ۰/۵ لیتر در هکتار برتر از ۰/۷۵ لیتر در هکتار بود اما در سایر صفات دارای اختلاف معنی‌دار آماری مانند وزن صد دانه، تیمار ۰/۷۵ لیتر در هکتار برتر از ۰/۵ لیتر در هکتار بود (جدول ۳ و ۴). در تجزیه کنتراست ساده بین تیمار سطوح علف‌کش با دوز ۰/۷۵ و یک لیتر در هکتار، در تمامی صفات وزن خشک علفهرز، تعداد غلاف در بوته، تعداد غلاف در مترمربع و عملکرد دانه در تیمار ۰/۷۵ لیتر در هکتار برتر از یک لیتر در هکتار بود (جدول ۳ و ۴). در تجزیه کنتراست ساده بین تیمارهای علف‌کش و وجین دستی در تمامی صفات به جز وزن خشک علفهرز و وزن صد دانه، تیمار وجین دستی

بیانگر این است که جذب این علفکش توسط ریشه در مرحله کاشت با دُر بالا بیشتر بوده که این امر تقسیم سلولی را تحت تأثیر قرار داده و با کاهش تقسیم سلولی موجب کاهش طول ریشه باقلا شد. کومار و همکاران (Kumar *et al.*, 2016) در بررسی تأثیر پسرویشی علفکش ایمازتابیر با دُرها مختلف (۴۰، ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ گرم در هکتار علفکش ایمازتابیر) در ماش تابستانه گزارش دادند بیشترین طول ریشه ماش بعد از تیمار وجین در مصرف ۶۰ گرم در هکتار علفکش ایمازتابیر به صورت پسرویشی دیده شد و با افزایش غلظت علفکش از طول ریشه ماش کاسته شد. همچنین، آمادر رامیرز و همکاران (Amador-Ramirez *et al.*, 2001) در بررسی غلظت‌های مختلف علفکش ایمازتابیر (صفه، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ گرم در هکتار) در لوبيای دیم گزارش دادند طول ریشه در اثر مصرف آزمایش نشان داد با کاهش طول ریشه در اثر تقسیم سلولی در نهایت وزن خشک ریشه باقلا نیز کاهش یافت.

ارتفاع بوته: نتایج تجزیه واریانس داده‌های حاصل از ارتفاع و تعداد شاخه فرعی بوته باقلا نشان داد که تیمارهای مختلف آزمایش در سطح احتمال یک درصد تاثیر معنی‌داری بر صفات مذکور داشتند (جدول ۲). نتایج تحقیق نشان داد کاربرد پسرویشی علفکش ایمازتابیر نسبت به سایر مراحل موجب کاهش بیشتری در طول ریشه باقلا گردید. بیشترین و کمترین طول ریشه باقلا با میانگین ۱۲/۴۶ و ۸/۸۳ سانتی‌متر به ترتیب در تیمارهای یک مرحله وجین و تیمار کاربرد علفکش ایمازتابیر به میزان ۱ لیتر در هکتار به صورت پیش‌رویشی دیده شد (جدول ۵). در این راستا با توجه به رابطه مستقیم بین طول و وزن خشک ریشه، بیشترین وزن خشک ریشه باقلا در تیمار یک مرحله وجین دستی (با میانگین ۹۵ گرم در مترمربع) دیده شد که اختلاف معنی‌داری با تیمار کاربرد ۲۵/۰ لیتر در هکتار علفکش ایمازتابیر به صورت پسرویشی با میانگین ۸۸/۳۳ گرم در مترمربع نداشت (جدول ۵). نتایج آزمایش

که کاربرد علفکش ایمازتابیر به میزان ۱۰۰ گرم در هکتار بهترین تیمار مؤثر در کاهش وزن خشک علفهای هرز است. کومارموالیا و همکاران (Kumar Mawalia *et al.*, 2015) گزارش دادند مصرف ۶۰ گرم در هکتار علفکش ایمازتابیر در کاهش تعداد و وزن خشک علفهای هرز نخود در مقایسه با تیمار شاهد تاثیری مثبتی داشت. با کاهش رشد ریشه، رشد رویشی، ارتفاع بوته و شاخص سطح برگ و فتوسنترز کاهش و در نتیجه وزن خشک علفهای هرز کاهش می‌یابد. جلوگیری علفکش از تقسیم سلولی از یک سو و گیاه‌سوزی علفهای هرز از سوی دیگر می‌تواند موجب کاهش وزن خشک علفهای هرز گردد.

صفات مورفولوژیک گیاه باقلاء

طول ریشه: نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد اثر غلظت‌های مختلف علفکش ایمازتابیر بر طول ریشه، وزن خشک ریشه باقلا در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد تاثیر معنی‌داری داشت (جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد کاربرد پیش‌رویشی علفکش نسبت به سایر مراحل موجب کاهش بیشتری در طول ریشه باقلا گردید. بیشترین و کمترین طول ریشه باقلا با میانگین ۱۲/۴۶ و ۸/۸۳ سانتی‌متر به ترتیب در تیمارهای یک مرحله وجین و تیمار کاربرد علفکش ایمازتابیر به میزان ۱ لیتر در هکتار به صورت پیش‌رویشی دیده شد (جدول ۵). در این راستا با توجه به رابطه مستقیم بین طول و وزن خشک ریشه، بیشترین وزن خشک ریشه باقلا در تیمار یک مرحله وجین دستی (با میانگین ۹۵ گرم در مترمربع) دیده شد که اختلاف معنی‌داری با تیمار کاربرد ۲۵/۰ لیتر در هکتار علفکش ایمازتابیر به صورت پسرویشی با میانگین ۸۸/۳۳ گرم در مترمربع نداشت (جدول ۵). نتایج آزمایش

علف کش ایمازتاپیر به میزان ۱ لیتر در هکتار پیش کاشت + ۱ لیتر در هکتار پس از کاشت با میانگین ۳ شاخه نداشت. تیمار یک مرحله و چین دستی با میانگین ۵/۳۳ بیشترین تعداد شاخه را داشت که از نظر آماری با تیمار کاربرد ایمازتاپیر به میزان ۰/۲۵ لیتر در هکتار به صورت پیش کاشت با ۵ شاخه فرعی در بوته اختلاف معنی داری نداشت (جدول ۵). بنا به گزارش زیدی طولا بی و همکاران (Zeiditoolabi and Ahmadi, 2015) در کاربرد غلظت های مختلف علف کش ایمازتاپیر (۰/۲۵، ۰/۰۵، ۰/۷۵ و ۱ لیتر در هکتار) بیشترین تعداد شاخه فرعی در تیمار و چین دستی دیده شد. همچنین ایشان گزارش نمودند کاربرد غلظت های بالای علف کش موجب گندی در رشد، گیاه سوزی شدید و کاهش تعداد شاخه فرعی نخود شد. آگلی و بروئینینگ (Egli and Bruening, 2001) گزارش کردند، هنگامی که فضای کافی به دلیل کاهش جمعیت علف های هرز در اختیار گیاه قرار گیرد، تولید غلاف افزایش معنی داری می یابد که به نظر می رسد کاهش رقابت برون گونه ای، ایجاد پوشش گیاهی مطلوب و استفاده بهینه از فضای ایجاد شده سبب افزایش تعداد شاخه های فرعی در بوته می گردد.

شاخص سطح برگ: سطح برگ از نظر رقابت بین گیاه زراعی و علف های هرز دارای اهمیت می باشد. مقایسه میانگین اثر غلظت های مختلف علف کش ایمازتاپیر بر شاخص سطح برگ باقلا نشان داد در بین تیمار های آزمایش، بیشترین شاخص سطح برگ در تیمار کاربرد پیش رویشی علف کش ایمازتاپیر به میزان ۰/۲۵ لیتر در هکتار (با میانگین ۲/۵۹) تعلق داشت و نسبت به تیمار عدم کنترل علف هرز ۹۹/۲۳ درصد افزایش داشت. کمترین شاخص سطح برگ در تیمار پیش رویشی

سانسی مترا نداشت. علت افزایش ارتفاع بوته در تیمار شاهد بدون کنترل ممکن است این باشد که در هنگام رقابت برای نور، ارتفاع گیاهان به دلیل اثر اتیوله کنندگی سایه، شدیداً افزایش می یابد و دلیل اصلی افزایش ارتفاع بوته در تیمار شاهد بدون کنترل، رقابت برای دسترسی به نور می باشد. ولی کمترین ارتفاع بوته در تیمار کاربرد ترکیبی یک لیتر در هکتار علف کش به صورت پیش کاشت به علاوه یک لیتر در هکتار علف کش به صورت پس رویشی با میانگین ۶۱/۶۶ سانتی متر بود که اختلاف معنی داری با تیمار کاربرد یک لیتر در هکتار علف کش به صورت پس رویشی با میانگین ۶۶/۳۳ سانتی متر نداشت (جدول ۵). بنا به Soltani et al., (2014) کاربرد ۱۰۰ گرم در هکتار علف کش ایمازتاپیر به صورت پس رویشی موجب کاهش ارتفاع بوته سویا نسبت به تیمار و چین شد. کاهش ارتفاع به موازات افزایش دز مصرفی به این دلیل است که ریشه گیاه در معرض غلظت های بالاتر علف کش قرار گرفته است که این امر سبب انتقال مقدار بیشتر علف کش به ناحیه های تقسیم سلولی شده است. همچنین، از آنجا که ایمازتاپیر بازدارنده سنتز آنزیم است ولاتکتات سنتاز است سبب کاهش فراهمی اسیدهای آمینه ضروری می شوند، به همین دلیل ساخت هورمونی مانند اکسین که در افزایش ارتفاع نقش دارد، نیز ممکن است دچار اختلال شود که این امر کاهش ارتفاع را در پی داشته است.

تعداد شاخه در بوته: به طور کلی میانگین

تعداد شاخه فرعی در بوته از ۲/۱ تا ۵/۳۳ متغیر بود (جدول ۵). کمترین تعداد شاخه در بوته مربوط به تیمار شاهد بدون کنترل علف هرز با ۲/۱ بود که اختلاف معنی داری با کاربرد اختلاط

تحقیقی گزارش کردند مصرف 0.6 لیتر در هکتار علفکش ایمازتاپیر موجب تولید بیشترین تعداد غلاف در مترمربع شد اما کمترین تعداد غلاف با میانگین $50/6$ در تیمار کاربرد پیش کاشت به علاوه تیمار پس رویشی به میزان یک لیتر در هکتار بود که اختلاف معنی داری با تیمار عدم کنترل علف هرز (با میانگین 60 غلاف) نداشت (جدول ۵). این مهم به این دلیل است که رقابت علف های هرز با گیاه زراعی موجب ریزش گل ها یا کاهش نسبت گل های بارور روی ساقه اصلی می شود که بدین ترتیب تعداد غلاف در بوته کم می شود. از طرفی در غلظت های بالاتر علفکش به دلیل گیاه سوزی و ریزش گل ها تعداد غلاف در مترمربع کاهش یافت.

تعداد غلاف در بوته: این نتایج برای تعداد غلاف در بوته باقلال نشان داد بیشترین تعداد غلاف در تیمار کاربرد پیش رویشی علفکش ایمازتاپیر به میزان 0.5 لیتر در هکتار با میانگین 10 غلاف مشاهده شد که با تیمار وجین دستی اختلاف معنی داری نداشت، در همین راستا تیمار وجین دستی بیشترین تعداد دانه در غلاف (با میانگین $9/3$) را به خود اختصاص داد. نتایج همبستگی نشان داد تعداد غلاف در بوته با تعداد دانه در غلاف دارای همبستگی مثبت و معنی داری در سطح یک درصد بود (شکل ۱). کمترین تعداد غلاف به تیمار مخلوط پیش کاشت آمیخته با خاک به علاوه کاربرد پس رویشی علفکش ایمازتاپیر به میزان یک لیتر در هکتار با میانگین $5/6$ بود که اختلاف معنی داری با تیمار شاهد بدون کنترل علف هرز (با میانگین 6 غلاف) نداشت (جدول ۵). کاهش تعداد غلاف در بوته باقلال را می توان به کاهش تعداد شاخه فرعی نسبت داد. طبق نتایج آزمایش قطری و روزبهانی (Ghatari and

علفکش ایمازتاپیر با میانگین $1/3$ بود که اختلاف معنی داری در شاخص سطح برگ با مصرف یک لیتر در هکتار علفکش در مرحله پس رویشی نداشت (جدول ۴). خایرنر و همکاران (Khairnar et al., 2014) در بررسی علفکش های پس رویشی و پیش رویشی در کنترل علف های هرز ماش گزارش دادند بیشترین شاخص سطح برگ از مصرف 1 لیتر در هکتار ایمازتاپیر $20-25$ روز پس از کاشت حاصل شد. از طرفی بنا به گزارش سلطانی و همکاران (Soltani et al., 2014) کاربرد 0.1 لیتر در هکتار علفکش ایمازتاپیر به صورت پس رویشی موجب افزایش شاخص سطح برگ سویا شد.

عملکرد و اجزای عملکرد باقلال

نتایج تجزیه واریانس داده های حاصل از تعداد غلاف در مترمربع، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و وزن 100 دانه باقلال نشان داد که تیمارهای مختلف آزمایش اثر معنی داری بر صفات مذکور داشتند (جدول ۲). نتایج تحقیق (جدول ۵) نشان داد کاربرد پس رویشی علفکش ایمازتاپیر نسبت به سایر مراحل کاربرد موجب کاهش بیشتر این صفات گردید.

تعداد غلاف در واحد سطح: حداقل میانگین تعداد غلاف در مترمربع با 100 غلاف مربوط به تیمار کاربرد پیش رویشی علفکش به میزان 0.5 لیتر در هکتار بود. سینگ و همکاران (Singh et al., 2014) در بررسی اثر غلظت های مختلف علفکش ایمازتاپیر در مزرعه بادام زمینی اظهار کردند بیشترین تعداد غلاف در مترمربع به تیمار وجین دستی و پس از آن کاربرد پیش رویشی 0.1 لیتر در هکتار ایمازتاپیر دیده شد. عبدال معروف (Abdel Marouf, 2004) طی

وزن صد دانه باقلاء: نتایج تجزیه واریانس نشان داد بیشترین وزن صد دانه به مقدار ۱۰۹/۶ گرم در تیمار کاربرد پیش‌کاشت به علاوه کاربرد پس‌رویشی علف‌کش به میزان یک لیتر در هکتار مشاهده شد که با تیمار شاهد بدون کنترل با ۱۰۲/۰۶ گرم اختلاف معنی‌داری نداشت. کمترین میزان وزن صد دانه در تیمار وجین دستی با میانگین ۸۶/۷ گرم دیده شد اگرچه اختلاف معنی‌داری با کاربرد پیش‌رویشی به میزان ۰/۵ لیتر در هکتار با میانگین ۹۰/۶۸ گرم نداشت. در ضمن بین کاربرد پیش‌کاشت علف‌کش به میزان ۰/۲۵، ۰/۷۵ و ۱ لیتر در هکتار اختلاف معنی‌داری نبود (جدول ۵). وزن دانه یکی از اجزای مهم عملکرد است و تحت تاثیر خصوصیات ژنتیکی گیاه از نظر پتانسیل تولید دانه، رقابت دانه‌ها، طول دوره پر شدن دانه‌ها و شرایط محیطی قرار می‌گیرد (Idris, 2008). افزایش وزن صد دانه در تیمارهایی با غلاف کمتر می‌تواند بهدلیل تخصیص بیشتر مواد فتوسنتری به هر یک از دانه‌ها باشد. به‌حال در کانوبی‌های مخلوط علف‌هرز و گیاه زراعی، مقدار نور جذب شده توسط علف‌هرز رقیب، در رشد و عملکرد گیاه زراعی نقش تعیین کننده‌ای دارد، زیرا بر اثر سایه‌اندازی یک بوته روی بوته مجاور، شدت نور تغییر می‌کند و کاهش در شدت نور، رشد گیاه مغلوب را کاهش می‌دهد در نتیجه گیاه زراعی با شدت رقابت تعداد غلاف کمتری تولید کرده ولی با اختصاص مواد فتوسنتری بیشتر به دانه‌ها در شرایط کمتر بودن تعداد غلاف وزن صد دانه افزایش می‌یابد.

روابط بین زمان و دز مصرف علف‌کش با صفات گیاه باقلاء با استفاده از روش Biplot

نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی در شکل (۱) حاکی از این است که دو مؤلفه اول

(Roozbahani, 2015) کاربرد ۰/۵ لیتر در هکتار علف‌کش ایمازتاپیر به صورت پیش‌رویشی در مزرعه لوبيا موجب افزایش تعداد غلاف در بوته لوبيا شد. موسوی و همکاران (Mousavi et al., 2010) گزارش دادند بیشترین تعداد غلاف در بوته در تیمار وجین و تیمار کاربرد ۱ و ۰/۷۵ لیتر علف‌کش ایمازتاپیر به صورت پیش‌رویشی به دست آمد. کنترل علف‌های هرز و کاهش تراکم آنها احتمالاً از طریق کاهش رقابت بین بوته‌ای، توزیع مناسب تشعشع مختلف سایه‌انداز گیاهی و بهبود فضای میکروکلیمایی باعث افزایش تعداد غلاف در بوته می‌گردد (Singh et al., 2014).

عملکرد دانه باقلاء: بیشترین عملکرد باقلاء به تیمار یک مرحله وجین و کاربرد پیش‌رویشی علف‌کش ایمازتاپیر مربوط بود (جدول ۵). بیشترین عملکرد ۳۴۶۷ کیلوگرم در هکتار) به کاربرد پیش‌رویشی ایمازتاپیر به میزان ۰/۵ لیتر در هکتار مربوط بود که با تیمار یک مرحله وجین با میانگین عملکرد ۳۲۹۰ کیلوگرم در هکتار) از نظر آماری در یک سطح قرار داشت (جدول ۵). کمترین مقدار عملکرد (۱۷۹۰ کیلوگرم در هکتار) به تیمار شاهد بدون کنترل علف‌هرز مربوط بود که اختلاف معنی‌داری با کاربرد پیش‌کاشت به علاوه کاربرد پس‌کاشت به میزان ۱ لیتر در هکتار با عملکرد ۲۱۰۵/۷ کیلوگرم در هکتار) نداشت (جدول ۵). طبق آزمایش موسوی و همکاران (Mousavi et al., 2010) کاربرد پس‌رویشی ایمازتاپیر به میزان ۰/۵ و ۰/۷ لیتر در هکتار موجب کاهش عملکرد لوبيا می‌شود. از طرفی کومار (Kumar et al., 2016) خسارت ۲۰ درصدی به عملکرد دانه لوبيا سفید را در اثر کاربرد علف‌کش ایمازتاپیر گزارش دادند.

برداشت، طول ریشه علفهای هرز و وزن خشك علفهای هرز همبستگی معنی‌داری دیده نشد (شکل ۱). با استفاده از شکل ۱ می‌توان ارتباط بین تیمارهای علفکشی و صفات برتر را تشخیص داد. اگر این نمودار (شکل ۱) به ۴ بخش تقسیم شود، به ترتیب در بخش اول گیاه باقلا تحت تاثیر رقابت شدید با علفهای هرز قرار گرفته و هیچ صفتی در این بخش همبستگی بالایی با وجود علفهای هرز نداشته است. در بخش دوم گیاه باقلا دچار گیاه‌سوزی شده است و این گیاه‌سوزی عمدتاً ناشی از وجود اعمال تیمار در مرحله پس‌رویشی و مخلوط پیش‌کاشت و پس‌رویشی است. بیشترین وزن خشك علف هرز همبستگی معنی‌داری با طول ریشه و ارتفاع گیاه داشته است. به نظر می‌رسد که این دو صفت در رقابت با علف هرز مؤثرترین صفات بوده‌اند اگرچه منجر به کاهش عملکرد شدند. در بخش سوم تیمارهای وجین‌دستی، پیش‌کاشت و پیش‌رویشی علفکش ایمازتاپیر قرار داشتند که به ترتیب بیشترین همبستگی را با وزن بیولوژیک و عملکرد دانه باقلا داشتند. این سه تیمار هیچ‌گونه اثر بازدارنده‌گی بر گیاه باقلا نداشت و از طرفی باعث کنترل چشمگیر علفهای هرز شدند، می‌توان به عنوان یک روش ایده‌آل برای کنترل علفهای هرز مزارع باقلا در نظر گرفت. در بخش چهارم کاربرد تیمار پیش‌کاشت و پس‌رویشی و همچنین تیمار پس‌رویشی علفکش ایمازتاپیر قرار داشتند که تاثیر چندانی بر مدیریت علفهای هرز نداشتند و فقط با وزن هزار دانه بذر همبستگی داشتند. با توجه شکل (۱) نتیجه می‌شود کاربرد پس‌رویشی علفکش ایمازتاپیر که در راس قرار گرفته است اثر گیاه‌سوزی بیشتری روی باقلا داشته و توصیه نمی‌شود. همچنین، برترین تیمار بعد از وجین

۵۳/۱ (PC2=14%) و در مجموع PC1=39.1% درصد از کل واریانس متغیرها را توجیه کردند. برای تفسیر روابط بین صفات از نمودار دو بُعدی نمرات دو مؤلفه اول استفاده شد. طول و زاویه بین بردارهای صفات نشان دهنده ارتباط بین صفات در یک نمودار دو بُعدی است به‌طوری‌که کسینوس زاویه بین صفات تا حدودی بیانگر ارتباط بین دو صفت در صفحه دو بُعدی می‌باشد. اگر دو صفت همبستگی بالایی با هم داشته باشند زاویه آنها به سمت صفر میل می‌کند و ارتباط قوی بین آنها وجود دارد. در این تجزیه رابطه بین وزن خشك علفهای هرز، ارتفاع و طول ریشه گیاه باقلا دارای ارتباط قوی و زاویه بین آنها کم می‌باشد. بنابراین، حاکی از رابطه قوی بین این صفات بود. صفت وزن ۱۰۰ دانه با اکثر صفات دارای زاویه ۱۸۰ درجه بود که حاکی از رابطه منفی این صفت با سایر صفات باقلا بود (شکل ۱). طول ریشه و ارتفاع گیاه نیز همبستگی مثبت و معنی‌داری با هم‌دیگر داشتند. وزن خشك ریشه باقلا با شاخص برداشت نیز دارای همبستگی مثبت و معنی‌داری بودند و با وزن خشك علفهای هرز همبستگی معنی‌دار منفی داشتند. سایر صفات مانند عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک همبستگی مثبت و معنی‌داری با هم داشتند (شکل ۱). نتایج نشان داد بین عملکرد دانه باقلا با تعداد شاخه فرعی شاخص سطح برگ تعداد غلاف در بوته، تعداد غلاف در مترمربع، تعداد دانه در غلاف و عملکرد بیولوژیک همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح یک درصد وجود داشت بیشترین همبستگی عملکرد دانه با عملکرد بیولوژیک و کمترین همبستگی با وزن خشك غلاف بود، همچنین بین عملکرد دانه با صفات طول ریشه، وزن خشك ریشه، ارتفاع بوته، شاخص

نظر دُز مصرفی برای کنترل علفهای هرز هستند و هر چقدر این دُز مصرفی بیشتر شود میزان گیاه‌سوزی و در نتیجه میزان عملکرد کاهش می‌یابد (شکل ۲).

نتیجه‌گیری کلی

به‌طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که برای کنترل علفهای هرز گیاه باقلا برترین تیمارها از نظر زمان بعد از تیمار وجین دستی مصرف علف‌کش ایمازتاپیر در یک مرحله پیش کاشت و یا یک مرحله پیش‌رویشی می‌باشد. برترین دُز برای مصرف این نوع علف‌کش مقدار $25/0$ و $5/0$ لیتر در هکتار می‌باشد.

دستی، تیمار کاربرد پیش‌کاشت و پیش‌رویشی علف‌کش ایمازتاپیر در یک مرحله می‌باشد. در شکل ۲ ارتباط بین دُزهای مصرف علف‌کش‌ها با صفات مختلف نشان داده شده است. با کمک همبستگی بین صفات و زاویه بین تیمارها می‌توان نشان داد که کدام دُز مصرفی برای بهبود کدام صفات ارجح‌تر است. متوسط تیمارها در نمودار دو بُعدی با یک برچسب بزرگ‌تر از سایر شکل‌های مشابه قرار گرفته است. به‌طور کلی، مصرف دُزها نشان داده است که مصرف دُز صفر و همچنین مصرف دُزهای بالاتر همبستگی منفی با عملکرد و اجزای عملکرد گیاه باقلا داشته است. با کمک نمودار دو وجهی می‌توان بیان داشت که دُز مصرفی نیم لیتر و $0/25$ لیتر برترین تیمارهای از

جدول ۱- میانگین دمای حداقل و حداکثر، مجموع بارندگی ماهانه در شرایط آب و هوایی خرم آباد در سال زراعی ۹۷-۹۶

Table 1- Average of maximum and minimum temperature, total monthly precipitation in Khorramabad (2017-2018)

ماه Month	حداکثر دما Maximum temperature (° C)	حداقل دما Minimum Temperature (° C)	بارندگی Precipitation (mm)
November آذر	19.7	-4.3	30.4
December دی	17.7	-6.6	65.5
January بهمن	17.5	-5.1	124.1
February اسفند	26.8	-0.8	3.9
March فروردین	22.6	1.2	144.6
April اردیبهشت	35	6.3	72.4
May خرداد	42.7	12.8	4.5
کل بارندگی در فصل زراعی Total rainfall in the growing season			473

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات باقلاء و علف‌های هرز تحت تاثیر غلظت‌های مختلف علف کشن ایماز تاپیر

Table 2- Analysis of variance of faba bean and weed traits affected by different concentration

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی df	وزن خشک علف-هرز Biomass of weeds	طول ریشه Root length	وزن خشک ریشه Biomass of root	ارتفاع بوته Plant height	تعداد شاخه در بوته Number of branch/plant	شاخص سطح برگ LAI
تکرار Rep.	2	11.48 ^{ns}	0.79 ^{ns}	360 ^{ns}	60.12 ^{ns}	0.29 ^{ns}	0.01 ^{ns}
تیمار Treatment	14	116.05 ^{**}	3*	1658 ^{**}	110.09 ^{**}	2.47 ^{**}	0.42 ^{**}
زمان Time	5	159.36 ^{**}	5.86 ^{**}	2452 ^{**}	280.44 ^{**}	1.94 ^{ns}	0.47 ^{**}
خطا Error	28	5.01	1.09	374	28.78	0.81	0.05
(%) ضریب تغییرات C.V.		20.47	9.79	28.33	7.29	22.50	10.48

ns * و ** به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۰/۵ و ۰/۱ هستند.

**, * and ns indicate significant at the 1% level, significant at the 5% level, and non-significant, respectively.

ادامه جدول ۲
Table 2- Continued

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی df	تعداد غلاف غلاف در مترا مربع Number of pods/m²	تعداد غلاف در بوته Number of pods/plant	تعداد دانه در غلاف Number of grain/pod	شاخص برداشت Harvest index (%)	عملکرد بیولوژیک Biological yield	عملکرد دانه Grain yield	وزن ۱۰۰ دانه 100 Grain weight
تکرار Rep.	2	229 ^{ns}	2.29 ^{ns}	0.27 ^{ns}	10 ^{ns}	7338388 ^{ns}	209494 ^{ns}	12.09 ^{ns}
تیمار Treatment	14	599 ^{**}	5.99 ^{**}	0.6 ^{ns}	10.99 ^{ns}	8189746*	681789 ^{**}	88.88 ^{**}
زمان Time	5	705 ^{**}	7.05 ^{**}	0.77 ^{ns}	6.12 ^{ns}	8889733 ^{ns}	889764 ^{**}	148.56 ^{**}
خطا Error	28	129	1.29	0.37	19.11	3561424	209973	27.16
(%) ضریب تغییرات C.V.		14.52	14.56	13.82	15.39	18.82	16.29	5.32

ns * و ** به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۰/۵ و ۰/۱ هستند.

**, * and ns indicate significant at the 1% level, significant at the 5% level, and non-significant, respectively.

Abbreviations: PPI, Pre plant; PRE, Pre emrgence; OHW, one hand weeding.

جدول ۳- تجزیه واریانس کنتراست صفات باقلا و علفهای هرز تحت تاثیر غلظت‌های مختلف علف کش ایماز تاپیر
Table 3- Analysis of variance contrast of faba bean and weed traits affected by different concentration

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی df	وزن خشک علف-هرز Biomass of weeds	طول ریشه Root length	وزن خشک ریشه Biomass of root	ارتفاع بوته plant height	تعداد شاخه در بوته Number of branch/plant	شاخص سطح برگ LAI
پیش‌کاشت و پیش‌رویشی PPI vs PRE	1	10.53 ^{ns}	1.9 ^{ns}	4240 ^{**}	10.01 ^{ns}	1.5 ^{ns}	0.07 ^{ns}
پیش‌کاشت و پس‌رویشی PPI vs Post	1	193.23 ^{**}	2.41 ^{ns}	4469 ^{**}	102.09 ^{ns}	5.04 [*]	0.7 ^{**}
پیش‌رویشی و پس‌رویشی PRE vs Post Doses	1	113.54 ^{**}	8.58 ^{**}	3.01 ^{ns}	48.17 ^{ns}	1.04 ^{ns}	0.32 [*]
0.25 vs 0.5	5	190.1 ^{**}	4.84 ^{**}	2514 ^{**}	252.99 ^{**}	5.33 ^{**}	0.78 ^{**}
0.5 vs 0.75	1	378.12 ^{**}	2.49 ^{ns}	21 ^{ns}	30.68 ^{ns}	1.39 ^{ns}	0.26 [*]
0.75 vs 1	1	14.22 ^{ns}	1.53 ^{ns}	2415 [*]	6.12 ^{ns}	0.5 ^{ns}	0.09 ^{ns}
یک مرحله و چین دستی OHW	1	34.72 [*]	0.76 ^{ns}	193 ^{ns}	66.12 ^{ns}	0 ^{ns}	0.13 ^{ns}
weedly شاهد تداخل	1	400.46 ^{**}	2.24 ^{ns}	223 ^{ns}	578.47 ^{**}	12.32 ^{**}	1.69 ^{**}
Error خطأ	28	118.07 ^{**}	10.75 ^{**}	245 ^{ns}	292.31 ^{**}	4.22 [*]	0.57 ^{**}
ضریب تغییرات (%) C.V.		5.01	1.09	374	28.78	0.81	0.05
		20.47	9.79	28.33	7.29	22.50	10.48

* و ** به ترتیب غیرمعنی‌دار، معنی‌دار در سطح احتمال ۰.۵٪ و ۰.۱٪ هستند.

**, * and ns indicate significant at the 1% level, significant at the 5% level, and non-significant, respectively

ادامه جدول ۳
Table 3- Continued

منابع تغییرات S.O.V.	درجه آزادی df	تعداد غلاف در متر مربع No. of pods	تعداد غلاف در بوته No. of pods/plant	تعداد دانه در غلاف No. of grain/pod	شاخص برداشت Harvest index	عملکرد بیولوژیک Biological yield	عملکرد دانه Grain yield	وزن ۱۰۰ دانه 100-grain weight
پیش‌کاشت و پیش‌رویشی PPI vs PRE	1	37 ^{ns}	0.38 ^{ns}	0.09 ^{ns}	4.08 ^{ns}	700416 ^{ns}	182352 ^{ns}	0.33 ^{ns}
پیش‌کاشت و پس‌رویشی PPI vs Post	1	1204 ^{**}	12.04 ^{**}	0.51 ^{ns}	3.64 ^{ns}	6720416 ^{ns}	328980 ^{ns}	2.28 ^{ns}
پیش‌رویشی و پس‌رویشی PRE vs Post Doses	1	1667 ^{**}	16.67 ^{**}	0.17 ^{ns}	0.01 ^{ns}	11760000 ^{ns}	1001192 [*]	4.34 ^{ns}
0.25 vs 0.5	5	1033 ^{**}	10.33 ^{**}	1.46 ^{**}	11.54 ^{ns}	12195955 [*]	1343870 ^{**}	170.08 ^{**}
0.5 vs 0.75	1	22 ^{ns}	0.22 ^{ns}	0.01 ^{ns}	2.83 ^{ns}	31250 ^{ns}	110121 ^{ns}	72.8 ^{ns}
0.75 vs 1	1	22 ^{ns}	0.22 ^{ns}	0.06 ^{ns}	0.45 ^{ns}	67222 ^{ns}	11909 ^{ns}	194.04 [*]
یک مرحله و چین دستی OHW	1	939 [*]	9.39 [*]	0.06 ^{ns}	2.02 ^{ns}	12751250 ^{ns}	1245042 [*]	0.2 ^{ns}
weedly شاهد تداخل	1	949 [*]	9.49 [*]	3.22 ^{**}	48.89 ^{ns}	21660370 [*]	3156645 ^{**}	34.23 ^{ns}
Error خطأ	28	616 [*]	6.16 [*]	0.5 ^{ns}	0.07 ^{ns}	5038466 ^{ns}	[*] 527294	391.94 ^{**}
ضریب تغییرات (%) C.V.		129	1.29	0.37	19.11	3561424	209973	27.16
		14.52	14.56	13.82	15.39	18.82	16.29	5.32

* و ** به ترتیب غیرمعنی‌دار، معنی‌دار در سطح احتمال ۰.۵٪ و ۰.۱٪ هستند.

**, * and ns indicate significant at the 1% level, significant at the 5% level, and non-significant, respectively

Abbreviations: PPI, Pre plant ;PRE, Pre emrgence; OHW, one hand weeding

جدول ۴- برآورد صفات کنتراست حاصل از مقایسات بین گروههای تیماری

Table 4- Estimation of contrast traits obtained from the comparisons between treatment groups

صفات Traits	وزن خشک علف-هرز Biomass of weeds	طول ریشه Root length	وزن خشک Rیشه Biomass of root	ارتفاع بوته Plant height	تعداد شاخه در بوته No. of branch/plant	شاخص سطح برگ LAI
پیش کاشت و پیش رویشی PPI vs PRE	5.3 ^{ns}	2.25 ^{ns}	-106.3 ^{**}	5.2 ^{ns}	2 ^{ns}	0.44 ^{ns}
پیش کاشت و پس رویشی PPI vs Post	22.7 ^{**}	-2.53 ^{ns}	-109.2 ^{**}	16.5 ^{ns}	3.67 [*]	1.37 ^{**}
پیش رویشی و پس رویشی PRE vs Post	17.4 ^{**}	-4.78 ^{**}	-2.8 ^{ns}	11.3 ^{ns}	1.67 ^{ns}	0.93 [*]
0.25 vs 0.5	27.5 ^{**}	2.23 ^{ns}	-6.5 ^{ns}	7.8 ^{ns}	1.67 ^{ns}	0.72 [*]
0.5 vs 0.75	-5.3 ^{ns}	1.75 ^{ns}	69.5 [*]	3.5 ^{ns}	1 ^{ns}	0.42 ^{ns}
0.75 vs 1	8.3 [*]	1.23 ^{ns}	19.7 ^{ns}	11.5 ^{ns}	0 ^{ns}	0.52 ^{ns}
یک مرحله و چین دستی OHW	-155.9 ^{**}	-11.67 ^{ns}	116.3 ^{ns}	-187.3 ^{**}	27.33 ^{**}	10.13 ^{**}
شاهد تداخل Weedy	84.6 ^{**}	-25.5 ^{**}	-122 ^{ns}	-133.2 ^{**}	-16 [*]	-5.8 ^{**}

* و ** به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ هستند.

**, * and ns indicate significant at the 1% level, significant at the 5% level, and non-significant, respectively.

ادامه جدول ۴

Table 4- Continued

صفات Traits	تعداد غلاف در متر مربع No. of pods	تعداد غلاف در بوته No. of pods/plant	تعداد دانه در غلاف No. of grain/pod	شاخص برداشت Harvest index (%)	عملکرد بیولوژیک Biological yield	عملکرد دانه Grain yield	وزن ۱۰۰- Grain weight
پیش کاشت و پیش رویشی PPI vs PRE	-10 ^{ns}	-1 ^{ns}	0.5 ^{ns}	-3.3 ^{ns}	-1367 ^{ns}	-697.3 ^{ns}	0.9 ^{ns}
پیش کاشت و پس رویشی PPI vs Post	56.7 ^{**}	5.67 ^{**}	1.17 ^{ns}	-3.1 ^{ns}	4233 ^{ns}	936.6 ^{ns}	-2.5 ^{ns}
پیش رویشی و پس رویشی PRE vs Post	66.7 ^{**}	6.67 ^{**}	0.67 ^{ns}	0.2 ^{ns}	5600 ^{ns}	1634 [*]	-3.4 ^{ns}
0.25 vs 0.5	6.7 ^{ns}	0.67 ^{ns}	0.17 ^{ns}	2.4 ^{ns}	250 ^{ns}	469.3 ^{ns}	12.1 ^{ns}
0.5 vs 0.75	6.7 ^{ns}	0.67 ^{ns}	0.33 ^{ns}	-0.9 ^{ns}	367 ^{ns}	-154.3 ^{ns}	-19.7 [*]
0.75 vs 1	43.3 [*]	4.33 [*]	0.33 ^{ns}	2 ^{ns}	5050 ^{ns}	1578 [*]	0.6 ^{ns}
یک مرحله و چین دستی OHW	240 [*]	24 [*]	13.97 ^{**}	54.5 ^{ns}	36250 [*]	13838.5 ^{**}	-45.6 ^{ns}
شاهد تداخل Weedy	-193.3 [*]	-19.3 [*]	-5.53 ^{ns}	-2.1 ^{ns}	-17483 ^{ns}	*-5655.9	154.2 ^{**}

* و ** به ترتیب غیرمعنی دار، معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ هستند.

**, * and ns indicate significant at the 1% level, significant at the 5% level, and non-significant, respectively.

Abbreviations: PPI, Pre plant ; PRE, Pre emrgence; OHW, one hand weeding

جدول ۵- مقایسه میانگین صفات باقلا و علف‌های تحت تأثیر غلظت‌های مختلف علفکش ایمازتاپیر
Table 5- Comparison of mean faba bean and weed traits affected by different concentrations of Imazethapyi

زمان‌ها Timing	دُزها Doses	وزن خشک علف-هرز Biomass of weeds (g.m ⁻²)	طول ریشه Root length	وزن خشک ریشه Biomass of Root (g.m ⁻²)	ارتفاع بوته Plant height(cm)	تعداد شاخه در بوته No. of branch/plant	شاخص سطح برگ LAI
پیش کاشت PPI	0.25	20ab	11ab	44de	78abc	5a	3a
	0.5	10fe	11abc	62cd	75bcd	5ab	2bcd
	0.75	13cde	10bcd	56cde	75bcd	4abc	2abc
	1	11fde	10bcd	24e	71cd	4abc	2def
پیش رویشی PRE	0.25	17c	11abc	87abc	76bc	5ab	3ab
	0.5	9f	10bcd	101ab	75bcd	4abc	2abc
	0.75	14cd	10bcd	45de	73cd	4bc	2ef
	1	9f	9d	60cd	69cde	4bc	2def
پس رویشی Post	0.25	17cb	12a	59ab	75bcd	4abc	2cde
	0.5	7fg	12ab	72bcd	71cd	3cd	2def
	0.75	4hg	11abc	65cd	70cde	4bc	2def
	1	3h	10bcd	62cd	66de	4abc	2ef
پیش کاشت و پس رویشی PPI&Post	1 vs 1	3h	10cd	112a	62e	3cd	2fg
یک مرحله و چین دستی OHW	0	4hg	12a	78bc	82ab	5a	3ab
شاهد تداخلی weedy	0	23a	11ab	97cd	86a	2d	1g

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون، اختلاف معنی‌دار با هم ندارند.

There is no difference between the numbers with same letters.

Abbreviations: PPI, Pre plant ; PRE, Pre emrgence; OHW, one hand weeding

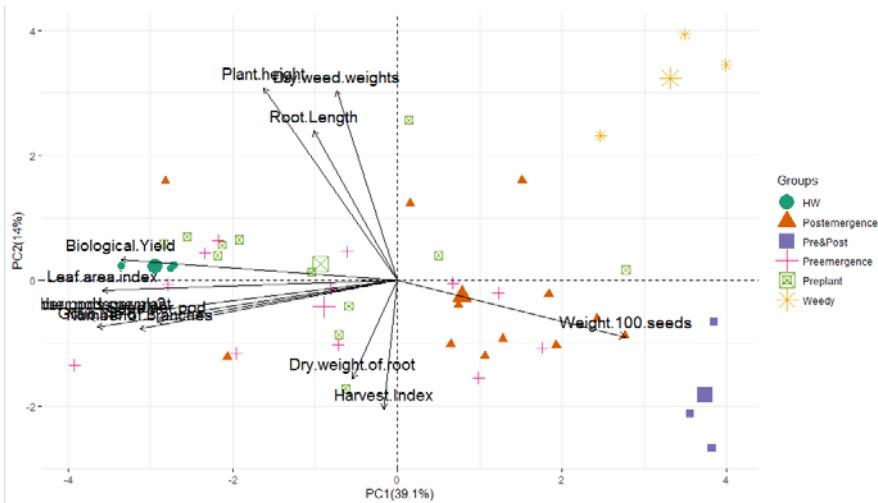
جدول ۶- مقایسه میانگین صفات باقلاء و علفهای تحت تاثیر غلظت‌های مختلف علفکش ایمازتاپیر**Table 6- Comparison of mean faba bean and weed traits affected by different concentrations of Imazethapyi**

زمان‌ها Timing	دوزها Doses	تعداد غلاف در متر مربع No of pods (m ⁻²)	تعداد غلاف در بوته No. of pods/plant	تعداد دانه در غلاف No. of grain/pod	شاخص برداشت Harvest index (%)	عملکرد بیولوژیک Biological yield (kg.ha ⁻¹)	عملکرد دانه Grain yield (kg.ha ⁻¹)	وزن 100-Grain Weight (g)
پیش‌کاشت PPI	0.25	83abc	8abc	5a	27ab	11667ab	3141a-c	99bcd
	0.5	87ab	9ab	5a	29ab	9767cb	2856a-e	95ebcd
	0.75	93a	9a	5a	29ab	11567ab	3254a-c	98bcd
	1	73bcd	7bcd	5a	28ab	9267cb	2497c-f	98bcd
پیش‌رویشی PRE	0.25	93a	9a	5a	32a	10050cb	3194a-c	99bcd
	0.5	100a	10a	5a	26ab	13367a	3467a	91de
	0.75	87ab	9ab	4ab	28ab	11233ab	3124a-d	101bac
	1	67cd	7cd	4ab	30ab	8983cb	2660b-e	98bcd
پس‌رویشی Post	0.25	83abc	8abc	5a	29ab	10900ab	3085a-d	94ecd
	0.5	67cd	7cd	4ab	30ab	9233cb	2628b-e	94ecd
	0.75	67cd	7cd	4ab	30ab	9200cb	2728a-e	101bc
	1	63d	6d	4ab	27ab	8700cb	2370d-f	103ba
پیش‌کاشت و پس‌رویشی PPI&Post	1 vs 1	57d	6d	3b	28ab	7650c	2106ef	110a
یک مرحله و چند دستی OHW	0	93a	9a	5a	29ab	11467ab	3290ab	87e
شاهد تداخلی weedy	0	60d	6d	3b	24b	7333c	1790f	102bac

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون، اختلاف معنی دار با هم ندارند.

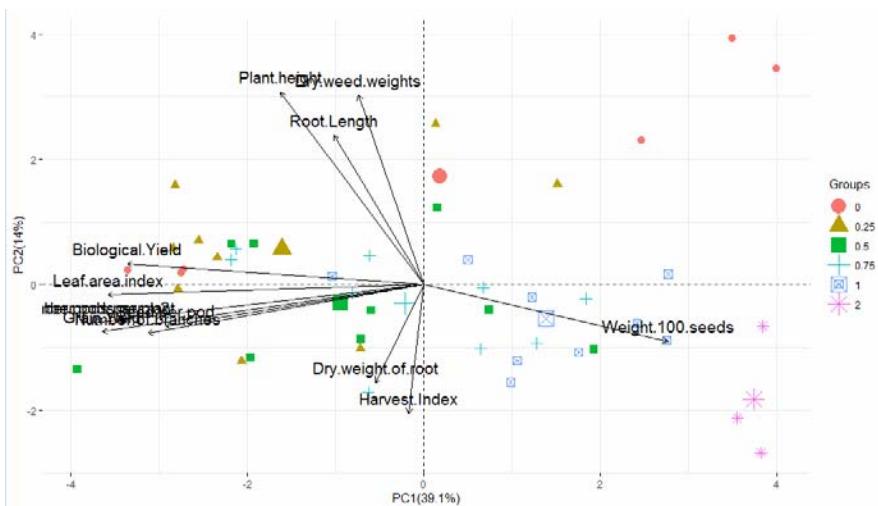
There is no difference between the numbers with same letters.

Abbreviations: PPI, Pre plant; PRE, Pre emrgence; OHW, one hand weeding.

شکل ۱- ارتباط دو وجهی بین زمان مصرف علف کش ایمازتاپیر و صفات مختلف گیاه باقلا

Figure 1- Biplot relationship between time-usage of Imazethapyr herbicide and different traits of faba bean

شکل ۲- ارتباط دو وجهی بین دُز مصرف علف کش ایمازتاپیر و صفات مختلف گیاه باقلا

Figure 2- Biplot relationship between dosage of Imazethapyr herbicide and different traits of faba bean

منابع مورد استفاده

References

- Abdel Marouf, A.M.E. 2004. Chemical weed control in faba bean (*vicia faba* L.) using two foliar-applied herbicides. M.Sc. Thesis. University of Khartoum, Sudan.
- Ahmadi, A.R .2011. Determination of weed species and their density in lentil fields in Lorestan province of Iran. Ph.D. Dissertation. Ferdowsi University of Mashhad, Mashad, Iran. 161 p. (In Persian).
- Ahmadi, A.R., S. Shahbazi, and M. Diyanat. 2016. Efficacy of five herbicides for weed control in rain-fed lentil (*Lens culinaris* Medik.). *Weed Technology*. 30(2): 448-455.
- Anonymous. 2012. FAOSTAT. Prod Stat: Crops. FAO Statistical Databases (Faostat), Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), <http://faostat.fao.org>
- Amador-Ramirez, M.D., R.G. Wilson, and A.R. Martin. 2001. Weed control and dry bean (*Phaseolus vulgaris* L.) response to in-row cultivation, rotary hoeing and herbicides. *Weed Technology*. 15: 429-436.
- Badeck, F.W., and F. Rizza. 2015. A combined field / laboratory method for assessment of frost tolerance with freezing tests and chlorophyll fluorescence. *Agronomy Journal*. 5: 71-88.
- Chattha, M.R., M. Jamil, and T.Z. Mahmood. 2009. Yield and yield components of mungbean as affected by various weed control methods under rain-fed conditions of Pakistan. *International Journal of Agriculture and Biology*. 9: 114- 119.
- Confalon, A., J. Lizaso, B. Ruiz-nogueira, F.X. Lopez-Cedron and F. Sau. 2010. Growth, par use efficiency, and yield components of field-grown (*Vicia faba* L.) under different temperature and photoperiod regimes. *Filed Crops Research*. 115: 140-148.
- Egli, D.B., and W.P. Bruening. 2001. Source-sink relationships, seed sucrose levels and seed growth rates in soybean. *Annals of Botany*. 88: 235-242.
- Faraji, H., and K. Amiri, K. 2010. Comparison of chemical herbicides to control weeds in broadleaf crops of beans in Yasooj Kohgiluye and Boyer Ahmad. *Journal of Pulses Research*. 1(2): 123-130. (In Persian).
- Ghatari, A.S., and A. Roozbahani. 2015. Chemical and mechanical weed control methods and their effects on photosynthetic pigments and grain yield of Kidney Bean. *Journal of Crop Ecophysiology*. 9(3): 461-476.
- Idris, A.L.Y. 2008. Effect of seed size and plant spacing on yield and yield components of faba bean (*Vicia faba* L.). *Research Journal of Agriculture & Biology Science*. 4: 146-148.
- Kayan, N., and M.S. Adak. 2006. Effect of different soil tillage, weed control and phosphorus fertilization on weed biomass, protein and phosphorus content of chickpea (*Cicer arietinum* L.). *Asian Journal of Plant Science*. 5: 300-303.
- Khairnar, C.B., V.V. Goud, and H.N. Sethi. 2014. Pre- and post-emergence herbicides for weed management in mungbean. *Indian Journal of Weed Science*. 46(4): 392–395.

- Krausz, F.R., B.G. Young, G. Kapusta, and J.L. Matthews. 2001. Influence of weed competition and herbicides on glyphosateresistant soybean (*Glycine max*). *Weed Technology*. 15: 530–534.
- Kumar Mawalia, A., S. Kumar, and S.S. Rana. 2015. Economics of post-emergence weed control in garden pea (*Pisum sativum L.*) under mid hill condition of Himachal Pradesh. *Himachal Journal of Agricultural Research*. 41(1): 15-29.
- Kumar, N., K.K. Hazra, and N. Nadarajan. 2016. Efficacy of post- emergence application of imazethapyr in summer mungbean (*Vigna radiata L.*). *Legume Research*. 39(1): 96-100.
- Lopez-Bellido, F.J., L. Lopez-Bellido, and R.J. Lopez- Bellido. 2005. Competition, growth and yield of faba bean (*Vicia faba L.*). *European Journal of Agronomy*. 23: 359-378.
- Majnun Hussein, N. 2008. Agriculture and grain production. Jihad University Tehran Press. 283P. (In Persian).
- Mousavi, S., K. Nazer Kakhki, S.H. Lak, R. Tabatabaii, and D. Behrozi. 2010. Evaluation of imazetapyr herbicide efficiency for weed control in common bean (*Phaseolus vulgaris L.*). *Iranian Journal of Pulses Research*. 1(2): 111-122. (In Persian).
- Singh, A.K., B.P. Bhatt, A. Upadhyaya, S. Kumar, P.K. Sundaram, B.K. Singh, N. Chandra, and R.C. Bharati. 2012. Improvement of faba bean (*Vicia faba L.*) yield and quality through biotechnological approach: A review. *African Journal of Biotechnology*. 11(87): 15264-15271.
- Singh, G., H. Kaur, and V. Khanna. 2014. Weed management in lentil with post emergence herbicides. *Indian Journal of Weed Science*. 46(2): 187–189.
- Smitscher, J.A., I.C. Burke, and J.P. Yenish. 2012. The critical period of weed control in lentil (*Lens culinaris*) in the Pacific Northwest. *Weed Science*. 60: 81-85.
- Soltani, N., C. Shropshire, T. Cowan, and P. Sikkema. 2014. White bean sensitivity to preemergence herbicides. *Weed Technology*. 18: 675-679. (In Persian).
- Sprague, C.L., J.J. Kells, and K. Schirmacher. 2005. Weed control guide for field crops. Cooperative Extension Service.
- Turpin, J. E., M. J. Robertson, N. Hillocoat, and D. E. Herridge. 2002. Faba bean (*Vicia faba L.*) in Australia, s northern grains belt; canopy development biomass and nitrogen accumulation and partitioning. *Crop and Pasture Science*. 53(2): 227-237.
- Vencill, W.K., 2002. Herbicide handbook, 8th ed. Lawrence, KS: Weed Science Society of America. 493 pp.
- Zeiditoolabi, N., and A. Ahmadi. 2015. The effect of imazethapyr herbicides and hydro priming on yield and chickpea seed yield components. International Conference on Applide Research in Agriculture Science. 4-8 pp. (In Persian).

Impact of Time and Rate of Imazetapyr Herbicide Application on Growth and Yield of Faba bean (*Vicia faba* L.)

Abdolreza Ahmadi^{1*}, and Omid Ali Akbarpour²

Received: October 2019, Revised: 5 December 2019, Accepted: 27 January 2020

Abstract

To evaluate the effect of time and rates of imazethapyr application on weed control of bean field an experiment was conducted in Agricultural Research Station of Lorestan University based on the randomized complete block design (RCBD) with three replications in 2015-2016. In this experiment, the effects of pre planting, pre emergence and post emergence applications of imazethapyr with different rates (0.25, 0.5, 0.75 and 1 lit.ha⁻¹) and pre planting imazethapyr mixed with soil (1 lit.ha⁻¹) plus post emergence with weed control in two levels (control and non-control) was studied. The most important weed species in the experimental site were safflower (*Carthamus oxyacantha*), catchweed bedstraw (*Galium tricornutum*), wild mustard (*Sinapis arvensis*), cow cockle (*Vaccaria grandiflora*), chickweed (*Conringia orientalis*). Weed density in weedy control condition was estimated to be 133 plants.m⁻². The results showed the maximum percentage of weed dry weight loss, as compared to not controlling weed due to imazetapir post-treatment application of 0.75 and 1 L.ha⁻¹, was 86.95%. Also highest average root length (12.46 cm), root dry weight (95 g), number of branches (5.33), number of seeds per pod (9.3) and seed yield were observed in hand weeding. The highest plant height (88.33 cm) belonged to weed control treatment, the highest LAI (2.59) in herbicide usage, in pre planting (0.25 lit.ha⁻¹), the highest average number of pod per plant (10 pod), number of pod per m⁻² (100 pod) and biological yield (33367.1 kg.ha⁻¹) resulted from pre emergence herbicide application (0.5 lit.ha⁻¹). The highest of 100 seed weight (109.6 g) for pre planting herbicide application (1 lit.ha⁻¹) plus herbicide post emergence application (1 lit.ha⁻¹) was seen. The results also showed that, after hand weeding, the best concentration of imazethapyr pre emergence application (0.5 lit.ha⁻¹) that it could decrease weed density by 99% as compared to not controlling weed. This treatment (imazethapyr pre emergence application (0.5 lit.ha⁻¹) was the best treatment. Higher concentrations of herbicides also decreased bean yield because of burning, reduction in leaf area and photosynthesis.

Key words: Bean, Grain yield, Herbicides, Imazethapyr.

1- Associate Professor of Weed Science, Department of Plant Protection, Lorestan University of Khorramabad, Khorramabad, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Agronomy and Plant Breeding, Lorestan University of Khorramabad, Khorramabad, Iran.

*Corresponding Author: Ahmadi1024@gmail.com